

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 1 Pv 37/17/1105-113
EEČ: 2-12-965-2021

Bratislava V 11.08.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

konajúc v mene spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX
XXXXX XXXXX (ex ojfo výmaz na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I
zo dňa 02.12.2015), ktorá prevádzkovala v Slovenskej republike predajne pod
názvom XXXXX XXXXX ako dlžník, ktorý nebol schopný plniť svoje splatné záväzky,
objednával od svojich dodávateľov tovar, kde v tom čase už mal vedomosť o zlej
finančnej situácii v predmetnej spoločnosti, riadne neuhradil všetky faktúry, pričom
uhradil faktúry iným dodávateľom a to dňa 12.05.2011 faktúru č. FPS100483
spoločnosti XXXXX XXXXX v sume 252,28-EUR, faktúru č. FP0S9425 spoločnosti
XXXXX XXXXX v sume 265,37-EUR, faktúru č. FPT101098, č. FPZ101097 a č.
FPT101 spoločnosti XXXXX v sume 200,000,-EUR a PHM v sume 89,70-EUR,
dodaný tovar dodávateľom nevrátil, pričom bol odvezený na neznáme miesto do
Bulharskej republiky, čím zmaril, hoci aj len čiastočne uspokojenie svojich veriteľov,
ktorý podľa zásady pomerného uspokojenia mali mať uhradené pohľadávky vo výške
4,9 % z dlžnej sumy a spôsobil tak spoločnosti XXXXX, s.r.o. so sídlom XXXXX

XXXXX XXXXX škodu vo výške 4.072,15-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 1.039,28-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 1.550,34-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX -organizačná složka XXXXX XXXXX, v XXXXX XXXXX XXXXX 00 XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 3.625,55-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX /predtým spol. XXXXX XXXXX /so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX číslo XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 96.604,44-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 1.813,23-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 3.812,59-Eur, spoločnosti XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 1.133,70-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX /predtým XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX ul. XXXXX XXXXX XXXXX č. XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom škodu vo výške 4,823,81-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX Bratislava škodu vo výške 7,774,49-EUR spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX / predtým XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 2.469,68-EUR, XXXXX XXXXX XXXXX /predtým XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX / so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu spolu vo výške 17 306,29 EUR (13,448,47-EUR a 3.857,82-EUR), spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 2.639,33-EUR, spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX so sídlom XXXXX XXXXX XXXXX škodu vo výške 1.222,72-EUR,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V (ďalej len "vyšetrovateľ PZ") uznesením ČVS: ORP-777/OEK-B5-2012 zo dňa 4.12.2012 postupom podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku na základe trestného oznámenia spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX zo dňa 27.7.2012 doplneného dňa 25.9.2012 začal trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

neznámy páchatel' vystupujúci v mene spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX ktorá prevádzkovala v Slovenskej republike predajne pod názvom XXXXX XXXXX v období od 26.10.2010 do 21.12.2010 objednal od spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX v XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX IČO: XXXXX tovar - herný software, hardware a herné konzoly, v celkovej hodnote 28.076, 29 Eur, kde v tom čase už mal vedomosť o zlej finančnej situácii v predmetnej spoločnosti a už pri objednaní tovaru nemal v úmysle sumu za tovar dodaný spoločnosťou XXXXX, XXXXX uhradiť, k úhrade faktúr vystavených v predmetnom období spoločnosťou XXXXX XXXXX XXXXX doposiaľ neprišlo a taktiež neprišlo k vráteniu predmetného tovaru spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX hoci podľa obchodných podmienok dohodnutých medzi spoločnosťou XXXXX XXXXX XXXXX a spoločnosťou XXXXX XXXXX XXXXX sa mohlo vrátiť až 10 % nepredajného tovaru, pričom tento tovar bol v období február až marec 2011 odvezený na pokyn neznámej osoby na neznáme miesto do Bulharskej republiky, kde malo dôjsť k jeho predaju a následne k úhrade záväzkov voči spoločnostiam s bankovou zárukou, ktorú spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX nemala, čím bola

konaním neznámeho páchatel'a poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX spôsobená celková škoda vo výške 28.076, 29 Eur.

Vyšetrovateľ PZ začal vykonávať vyšetrovanie a dokazovanie zabezpečením potrebných listinných dôkazov, najmä účtovných dokladov spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX a tiež výsluchom svedkov XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX.

Uznesením zo dňa 10.9.2014 vyšetrovateľ PZ pribral do trestného konania znaleckú organizáciu XXXXX XXXXX, XXXXX ktorej uložil zodpovedať základné otázky, v akej finančnej situácii sa nachádzala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX v období september 2010 až apríl 2011, aké záväzky mala voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX v čase od 28.11.2010 do 1.5.2011, aké mala splatné záväzky voči ďalším spoločnostiam a na aké účely boli použité finančné prostriedky spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX v dňoch splatnosti faktúr spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX č. 3/2014 zo dňa 2.10.2014 vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX vstúpila do roku 2010 zo záporným vlastným imaním vo výške 498 724 eur. Prvá neuhradená faktúra spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX bola splatná dňa 28.11.2010, posledná dňa 17.4.2011, pričom v tomto období evidovala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX aj ďalšie splatné záväzky, ktoré sa v období od 28.11.2010 do 1.5.2011 pohybovali vo výške od 3,2 do 4,8 milióna eur. Všetky faktúry, ktoré spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX uhradila v mesiacoch november 2010 až apríl 2011, a to v celkovej výške 263 291,41 eur, boli uhrádzané len čiastočne, t.j. žiadna z faktúr nebola uhradená v celkovej fakturovanej čiastke. Výška finančných prostriedkov, ktoré mala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX k dispozícii ku dňu splatnosti faktúr spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX bola vyčíslená na základe stavov účtov v pokladničných knihách za roky 2010 a 2011, pohyboch na bankových účtoch a stavov peňažných prostriedkov v pokladniciach na jednotlivých prevádzkach v rámci územia Slovenskej republiky, pričom znalec upozornil na mínusové stavy evidované v pokladniciach, čo znamená, že tieto neboli reálne, ale boli výsledkom nesprávne vedeného účtovníctva. Z obsahu znaleckého posudku vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX mala na úhradu splatných faktúr spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX dostatok finančných prostriedkov len za predpokladu, že by tieto boli uhrádzané prednostne pred inými splatnými faktúrami, ktoré neboli zaplatené ešte v roku 2009. Finančné prostriedky, ktoré mala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX k dispozícii v dňoch splatnosti faktúr spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX boli použité na bežné úhrady prevádzkových výdavkov. Z obsahu a záverov znaleckého posudku teda jednoznačne vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX mala problémy s likviditou a záporným vlastným imaním už koncom roka 2009, čo si, podľa názoru znalca, vyžadovalo od konateľa spoločnosti dôslednejšiu analýzu, či spoločnosť nie je v úpadku, podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

S poukazom na obsah a závery vyššie uvedeného znaleckého posudku bolo nepochybne zrejmé, že konanie spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX nemôže byť ďalej posudzované ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona, pretože nedošlo k naplneniu objektívnej, ani subjektívnej stránky toho zločinu. S poukazom na skutočnosť,

že z obsahu znaleckého posudku znaleckej organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX mala v danom čase viacerých veriteľov a problémy so svojou likviditou, rozhodol vyšetrovateľ PZ dňa 26.6.2015 o zmene právnej kvalifikácie vyšetrovanej trestnej veci tak, že trestné stíhanie, ktoré bolo dovtedy vedené za zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona, prekvalifikoval na prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Uznesením zo dňa 9.7.2015 rozhodol vyšetrovateľ PZ o pribratí znalca z odboru Ekonomia a manažment XXXXX za účelom zodpovedania otázky, v akej výške mali byť uhradené záväzky poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX pri dodržaní zásady pomernosti a rovnomernosti za súčasného vyčíslenia percentuálneho podielu, ktorý predstavujú úhrady záväzkov, realizované v dňoch, kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX vykonala úhrady v najväčšom objeme k celkovým neuhradeným splatným záväzkom spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX k tomuto dňu.

Z rozsiahleho znaleckého posudku znalkyne XXXXX č. 33/2015 vyplynulo, že táto si pre účely znaleckého skúmania sama vybrala štyri dni, počas ktorých boli realizované najvyššie úhrady záväzkov, a to deň 24.2.2011, kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX vykonala úhrady záväzkov v celkovej výške 178 418,83 eur, deň 14.4.2011 kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX vykonala úhradu záväzkov v celkovej výške 125 646,52 eur, deň 12.5.2011, kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX vykonala úhrady v celkovej výške 200 607,35 eur a deň 20.5.2011, kedy spoločnosť vykonala úhrady v celkovej výške 152 013,90 eur, pričom v priebehu nasledujúcich mesiacov boli ešte evidované ďalšie záväzky, ale väčšie platby voči dodávateľom spoločnosť realizovala len do mája 2011. Od júna 2011 spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX uhradila záväzky z obchodného styku v menšom objeme, preto pomer vykonaných úhrad k výške neuhradených záväzkov už len klesal.

Znalkyňa vo svojom znaleckom posudku uviedla, že percentuálny podiel úhrad záväzkov realizovaných dňa 24.2.2011 k celkovým neuhradeným splatným záväzkom spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX predstavoval 4,6 % podiel, percentuálny podiel úhrad záväzkov realizovaných dňa 14.4.2011 k celkovým neuhradeným splatným záväzkom predstavoval 3,2 % podiel, percentuálny podiel úhrad záväzkov zo dňa 12.5.2011 predstavoval 4,9 % podiel a percentuálny podiel úhrad záväzkov realizovaných dňa 20.5.2011 k celkovým neuhradeným splatným záväzkom spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX predstavoval 4,1 % podiel. Z uvedeného je zrejmé, že pri zachovaní zásady pomernosti a rovnomernosti mala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX dňa 24.2.2011 uhradiť svojim veriteľom podiel 4,6 % z celkovej hodnoty ich splatných pohľadávok, čo v prípade spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX predstavovalo sumu 1 576,12 eur z jej celkovej výšky splatných pohľadávok k tomuto dňu vo výške 34 263,51 eur, dňa 14.4.2011 mala svojim veriteľom uhradiť 3,2% z celkovej hodnoty ich splatných pohľadávok k tomuto dňu, čo v prípade spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX predstavovalo sumu 1 128 eur z jej celkovej výšky splatných pohľadávok k tomuto dňu vo výške 35 275,72 eur, dňa 12.5.2011 mala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX pri zachovaní zásady pomernosti a rovnomernosti uhradiť svojim veriteľom podiel 4,9 % z celkovej hodnoty ich splatných pohľadávok, čo v prípade spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX predstavovalo sumu 1 819,10 eur z celkovej výšky jej splatných pohľadávok

k tomuto dňu vo výške 37 124,43 eur a napokon dňa 20.5.2011 mala svojim veriteľom uhradiť 4,1% z celkovej hodnoty ich splatných pohľadávok k tomuto dňu, čo v prípade spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX predstavovalo sumu 1 522,10 eur z jej celkovej výšky splatných pohľadávok k tomuto dňu vo výške 1 522,10 eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností vyšetrovateľ PZ uznesením ČVS: ORP-777/OEK-B5-2012 zo dňa 11.2.2016 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol XXXXX XXXXX štátnemu občanovi XXXXX XXXXX konateľovi spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX (ďalej len "obvinený"), obvinenie za zločin zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Následným uznesením zo dňa 27.6.2016 rozhodol vyšetrovateľ PZ o prerušení trestného stíhania, pretože bolo zistené, že obvinený sa na adrese svojho trvalého bydliska nenachádza, na území SR nepreberá zásielky a jeho prítomnosť na úkonoch trestného konania sa nepodarilo zabezpečiť ani predvedením, pretože nebol známy jeho pobyt.

Prostredníctvom medzinárodnej policajnej spolupráce sa nakoniec podarilo lokalizovať osobu obvineného a zistiť, že jeho nový trvalý pobyt je vo XXXXX v XXXXX XXXXX S poukazom na túto informáciu vyšetrovateľ PZ uznesením zo dňa 28.1.2019 rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní a cestou medzinárodnej justičnej spolupráce požiadal o doručenie uznesenia o vznesení obvinenia obvinenému a o jeho výsluch.

Dňa 6.9.2019 vykonali XXXXX justičné orgány výsluch obvineného, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX sa postupne prestalo dariť, lebo mala vysoké fixné náklady na nájomné, na zamestnancov a nákup tovaru, pričom ju veľmi ovplyvnila aj hospodárska kríza v roku 2008. Teoreticky mohol hneď zatvoriť všetky obchody, ale kým sa dalo, snažil sa ešte zabezpečovať nejaký obrát a uspokojovať veriteľov, čo aj v pomernej výške, pričom prednostne uspokojoval najväčších veriteľov a najstaršie pohľadávky. Chod spoločnosti sa im napokon aj tak udržať nepodarilo a investori rozhodli, že pôjdu do konkurzu. Od momentu, kedy spoločnosť vstúpila do konkurzu, nemal žiadny dosah na uhrádzanie pohľadávok, ani nevie, ako boli jednotliví veritelia potom uspokojovaní.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že uznesením Okresného súdu Bratislava I č. 2K/29/2011 zo dňa 8.8.2011 bol na návrh dlžníka vyhlásený konkurz na majetok dlžníka XXXXX XXXXX XXXXX a do funkcie správcu konkurznej podstaty bola vymenovaná XXXXX. Uznesením zo dňa 2.12.2015 Okresný súd Bratislava I rozhodol o zrušení konkurzu pre nedostatok majetku úpadcu. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2015.

V konaní bola ako svedok vypočutá konkurzná správkyňa XXXXX, ktorá vo svojej výpovedi zo dňa 30.1.2020 uviedla, že do predmetného konkurzného konania prihlásilo svoje pohľadávky 233 veriteľov (vo výpovedi ich presne špecifikovala, rovnako tak aj výšku prihlásených pohľadávok). Na otázku vyšetrovateľa PZ, v akej výške boli uspokojené pohľadávky veriteľov, ktorí sa prihlásili do konkurzného konania, správkyňa uviedla, že z výťažku konkurzu boli uspokojené len pohľadávky proti podstate a čiastočne pohľadávka XXXXX XXXXX z garančného poistenia

a všetky ostatné pohľadávky zostali neuhradené, pretože speňažený majetok spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX nepostačoval ani na úhradu pohľadávok proti podstate. Dňa 15.5.2013 s doplnením dňa 3.7.2014 a 30.11.2015 podala na súd návrh na zrušenie konkurzu pre nedostatok majetku úpadcu. Ku dňu 30.11.2015 sa na bankovom účte spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX nachádzala suma 35 260,93 eur, z ktorých sa vyplatila odmena správkyne, náklady konkurzu a časť pohľadávky z garančného poistenia XXXXX XXXXX ako pohľadávka proti podstate číslo 11 uplatnená dňa 31.10.2011 v sume 29 903 eur jej právnomu nástupcovi XXXXX XXXXX XXXXX Pohľadávka z garančného poistenia XXXXX XXXXX v časti 31 321,30 eur zostala neuhradená, rovnako ako zostali neuhradené všetky ostatné pohľadávky prihlásené do konkurzu.

Pre vyčerpávajúcu informáciu je potrebné uviesť, že správkyňa vo svojom výsluchu menovite označila veriteľov, ktorí voči úpadcovi XXXXX XXXXX XXXXX uplatnili svoje pohľadávky v konkurznom konaní, pričom len časť z nich je uvedená v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia. Iná časť veriteľov zahrnutá do skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia ako veritelia v konkurznom konaní evidovaní neboli, pretože si svoje pohľadávky v konkurze neuplatnili.

V predmetnej veci vyšetrovateľ PZ zabezpečil a zrealizoval svedecké výpovede zástupcov niektorých poškodených veriteľov, sčasti aj cestou medzinárodnej justičnej spolupráce. V prvom rade realizoval výsluch svedka - poškodeného XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX veriteľa, ktorý inicioval predmetné trestné konanie. Ten vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že do konkurzného konania svoju pohľadávku voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX neprihlásil, lebo o žiadnom konkurze nemal vedomosť. Pohľadávka mu doposiaľ uhradená nebola, preto sa pripojil do trestného konania s nárokom na náhradu škody v celej neuhradenej výške 28 076,29 €.

Vo zvyšku vyšetrovateľ PZ zvolil cestu vypočutia zástupcov tzv. najväčších veriteľov spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX a to predovšetkým XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX, XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX (predtým XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX za XXXXX XXXXX XXXXX na ktorú boli postúpené pohľadávky XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX Cestou medzinárodnej justičnej spolupráce s XXXXX XXXXX vyšetrovateľ PZ zabezpečil výsluch XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX, cestou medzinárodnej justičnej spolupráce s XXXXX XXXXX zabezpečil výsluch XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX (predtým XXXXX XXXXX cestou medzinárodnej justičnej spolupráce s XXXXX zabezpečil výsluch XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX cestou medzinárodnej justičnej spolupráce s XXXXX výsluch XXXXX XXXXX XXXXX a svedka XXXXX XXXXX XXXXX za spoločnosť XXXXX XXXXX

Z vyššie uvedených veriteľov sa do trestného konania s nárokom na náhradu škody, okrem spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX pripojili len XXXXX XXXXX XXXXX ktorá prevzala pohľadávky XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX a.s. vo výške

330 400 €, spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX vo výške 91 428 €, ktorá im nebola uhradená v rámci konkurzu a spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX (predtým XXXXX XXXXX vo výške 2 624 961,06 €. Ostatní veritelia vyhlásili, že v súčasnosti už voči spoločnosti neevídujú žiadne pohľadávky, pretože tieto si účtovne vysporiadali, najčastejšie účtovným odpísaním z dôvodu konkurzu dlžníka.

Ďalej Vyšetrovateľ PZ dňa 14.7.2021 zrealizoval doplňujúci výsluch znalkyne XXXXX, z obsahu ktorého vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX evidovala ku koncu dňa 12.5.2011 záväzky v celkovej výške 4 152 296,37 €, z toho splatné záväzky vo výške 3 904 419,82 €, pričom v tento deň boli realizované úhrady záväzkov v celkovej sume 200 607,35 €. Pri zachovaní zásady pomernosti a rovnomernosti mala spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX v tento deň uhradiť svojim veriteľom pohľadávky vo výške 4,9 % z celkovej hodnoty ich splatných pohľadávok k tomuto dňu, t.j. spoločnosti XXXXX XXXXX mala namiesto uhradenej sumy 517, 56 € uhradiť len sumu 49,92 € a spoločnosti XXXXX mala namiesto uhradenej sumy 200 000 € zaplatiť len sumu 39 481,43 €. Na otázku vyšetrovateľa PZ sa znalkyňa nevedela vyjadriť k tomu, či boli niektoré z pohľadávok veriteľov zaplatené neskôr a ak áno, kedy a v akej výške. Rovnako tak uviedla, že účtovníctvo spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX z ktorého vychádzala, nebolo kompletne.

Vyhodnotením všetkých doposiaľ vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, vzájomnej súvislosti a nadväznosti som dospela k záveru, že v danom štádiu konania nemožno s dostatočne rozumným odôvodnením uzatvoriť, že obvinený sa svojím úmyselným konaním dopustil konania, ktoré napĺňa všetky zákonné znaky zločinu zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke.

Trestného činu zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona sa dopustí ten, kto ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmarí, hoci aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvyhodní iného veriteľa a spôsobí tým škodu veľkého rozsahu.

Z hľadiska objektívnej stránky predmetného trestného činu ide o konanie, ktorým páchatel - dlžník, ktorý je platobne neschopný, čo aj len čiastočne, zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvyhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných, pričom zvyhodnenie veriteľa spočíva v tom, že, plní jednému veriteľovi na úkor ostatných veriteľov spôsobom nezodpovedajúcim zásade pomerného uspokojenia.

Trestný zákon na svoje účely žiadnym spôsobom nedefinuje pojem "platobná neschopnosť", ani pojem "dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky", preto aplikačná prax orgánov činných v trestnom konaní a súdov pri obsahovom naplnení predmetných pojmov vychádza zo zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“).

Podľa § 3 ods. 1 ZKR dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

Podľa § 3 ods. 2 prvá a druhá veta ZKR právnická osoba je platobne neschopná, ak

nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi.

Podľa § 3 ods. 3 prvá veta ZKR predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že hoci sa skutková podstata trestného činu zvýhodňovania veriteľa radí medzi tzv. úpadkové delikty, trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona sa môže dopustiť len dlžník, ktorý je platobne neschopný, nie predĺžený, pretože len dlžník, ktorý je v úpadku a disponuje určitým objemom majetku, je spôsobilý uspokojiť svojich veriteľov, resp. zvýhodniť jedného svojho veriteľa pred iným. Napokon len u dlžníka, ktorý disponuje určitým majetkom, je predpoklad vykonania konkurzného konania, v opačnom prípade, ak by dlžník nedisponoval žiadnym majetkom, nemohlo by byť vedené ani konkurzné konanie. Logicky ak teda dlžník nedisponuje žiadnym majetkom, nemôže ani naplniť základnú skutkovú podstatu trestného činu zvýhodňovania veriteľa, pretože objektívne nie je schopný uprednostniť niektorého zo svojich veriteľov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že esenciálnym predmetom dokazovania pri skúmaní naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty zvýhodňovania veriteľa musí byť zistenie veriteľov, definovanie skutočnej existencie a výšky ich splatných pohľadávok a najmä spätná rekonštrukcia hospodárskeho stavu dlžníka za účelom zistenia, či bol dlžník v čase svojho protiprávneho konania v úpadku, či disponoval určitým objemom majetku, ktorý bolo možné použiť na uspokojenie jeho veriteľov a či veriteľov uspokojoval pomerne a rovnomerne, čo znamená, že s veriteľmi, ktorí mali rovnaké práva, zaobchádzal rovnako. Toto konštatovanie sa, by sa, prirodzene, nevzťahovalo na zabezpečených veriteľov, ktorí majú so svojím zabezpečeným postavením spojené aj právo na prednostné uspokojenie z majetku dlžníka.

Pre naplnenie znakov základnej skutkovej podstaty trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona je potrebné, aby platobná neschopnosť existovala v čase, kedy sa dlžník dopúšťa protiprávneho zvýhodňovacieho konania, preto nepostačuje, ak sa dlžník do úpadku dostane až neskôr ako dôsledok svojho zvýhodňovacieho konania. Z aplikačnej praxi orgánov činných v trestnom konaní a súdov vyplýva, že najčastejšie k takémuto konaniu dochádza práve pred konkurzným konaním a spravidla dlžník koná s úmyslom, aby vyhlásenie konkurzu neprichádzalo vôbec do úvahy. Doba, po ktorú dlžník nie je schopný uhrádzať svoje splatné záväzky, sa posudzuje vždy s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, a to aj vzhľadom na pravidlá riadneho hospodárenia, aj na konkrétne hospodárske pomery toho ktorého dlžníka s prihliadnutím aj k tomu, či a kedy mohol dlžník dôvodne predpokladať, že svoj stav platobnej neschopnosti bude môcť v dohľadnej dobe zvrátiť. O naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zvýhodňovania veriteľa preto nepôjde v prípade, konania dlžníka, ktorý síce plne uspokojil pohľadávku len jedného z viacerých veriteľov, ak tak urobil s odôvodneným predpokladom

získania ďalších prostriedkov (peňazí, či iného majetku) na uspokojenie pohľadávok ostatných veriteľov. Aj táto otázka musí byť súčasťou dokazovania a vedeného vyšetovania.

Pri skutkovej podstate zločinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorý sa obvinenému kladie za vinu, je spôsobenie škody veľkého rozsahu, teda škody v zmysle výkladového pravidla podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona v sume dosahujúcej najmenej päťstónásobok škody prevyšujúcej sumu 266 eur, zákonným znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Škodou sa tu rozumie škoda vo forme tzv. ušlého zisku na majetku dotknutého veriteľa spočívajúca v tom, že neobdržal od dlžníka plnenie k uspokojeniu svojej pohľadávky. Škodou teda nie je automaticky celá výška pohľadávky poškodeného veriteľa, ale rozdiel medzi čiastkou, ktorou bola uspokojená pohľadávka zvýhodneného veriteľa a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi prináležala pri pomernom uspokojení, pretože práve tento rozdiel predstavuje čiastku, o ktorú boli ostatní veritelia poškodení. Ide o hodnotu tej časti pohľadávky, ktorého pomerného uspokojenia inak mohol veriteľ dosiahnuť, ak by nedošlo k prednostnému uspokojeniu iného veriteľa.

Pri zločine zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona musí byť preto v trestnom konaní esenciálnym predmetom dokazovania tiež skutočnosť, v akej konkrétnej výške došlo k zvýhodneniu veriteľa, t.j. aká konkrétna výška zo sumy, ktorá bola uhradená zvýhodnenému veriteľovi nad rámec povinnosti pomerného a rovnomerného uspokojenia veriteľov, by za normálnych okolností prináležala poškodenému veriteľovi. Nikdy to nie je plná výška neuhradenej splatnej pohľadávky poškodeného veriteľa, pretože na plné hradenie pohľadávky zvýhodneného veriteľa a zároveň na plné hradenie pohľadávky poškodeného veriteľa nedisponuje dlžník dostatočným majetkom. (Ak by dlžník disponoval majetkom na plnú úhradu obidvoch pohľadávok veriteľov uhradením jednej z pohľadávok by nedošlo k zvýhodneniu tohto veriteľa, nakoľko by mu zostal majetok aj na plné uhradenie pohľadávky druhého veriteľa).

A napokon, pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu zvýhodňovania veriteľa, vyžaduje sa úmyselné zavinenie, pričom postačí aj zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. Úmysel dlžníka musí pokrývať skutočnosť, že koná s cieľom poškodiť jedného z veriteľov tým, že neoprávnene zvýhodní iného zo svojich veriteľov.

Rozbor predmetnej trestnej veci možno začať posledne menovanou podmienkou – naplnením subjektívnej stránky v konaní obvineného. Som toho názoru, že doposiaľ vykonaným vyšetovaním nebol dostatočne preukázaný úmysel obvineného neoprávnene zvýhodniť niektorých veriteľov na úkor iných veriteľov. Obvinený vo svojej výpovedi realizovanej rakúskymi justičnými orgánmi uviedol, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX mala vysoké prevádzkové náklady (hlavne nájomné a mzdy), ktoré sa snažil plniť prednostne za účelom udržania prevádzky a obratu, pričom uprednostňoval dodávky tovaru od investorov, ktorým nemusel za tovar platiť hneď, avšak ani toto nezachránilo prevádzku a napokon musel podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Pohľadávky veriteľov sa snažil uspokojovať férovo, aspoň určitým percentom, trochu viac platil najväčším veriteľom a prednostne sa snažil platiť staré pohľadávky.

Obsah jeho výpovede nielenže nenasvedčuje úmyselnému zvýhodňovaciemu alebo poškodzovaciemu konaniu, ale ako celok je navyše nedostatočný a nedáva odpoveď na mnohé podstatné otázky, o.i. ani odpoveď na jeho vedomosť o platobnej neschopnosti alebo predĺžení spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX Tento nedostatok by v ďalšom konaní bolo možné odstrániť opätovne len cestou medzinárodnej justičnej spolupráce, ktorá pri ideálnych podmienkach trvá niekoľko mesiacov, navyše vo finálnej závislosti od samotného vedenia výsluchu rakúskymi justičnými orgánmi.

Obsah výpovede obvineného môžeme na jednej strane hodnotiť ako výpoveď v snahe vyhnúť sa alebo minimalizovať svoju zodpovednosť konateľa, na druhej strane pri hodnotení bazálnej vierohodnosti výpovede obvineného nemožno opomenúť objektívny záver znaleckého skúmania znaleckej organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX ktorá vo svojom znaleckom posudku potvrdila, že v čase od 28.11.2010 do 17.4.2011, kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX evidovala voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX splatné nezaplatené pohľadávky, boli finančné prostriedky spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX skutočne použité na bežné úhrady prevádzkových nákladov. V doposiaľ realizovanom vyšetrowaní a dokazovaní nebola venovaná žiadna pozornosť objasneniu základnej otázky, od akého času bola spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX v platobnej neschopnosti alebo v predĺžení a či bolo reálne očakávať, že uhrádzaním bežných prevádzkových nákladov a manažovaním chodu spoločnosti, objednávaní a platení tovaru, tak, ako to robil obvinený, bolo reálne očakávať zvrátenie úpadku spoločnosti. Ak áno, protiprávnosť konania obvineného by bola priamo vylúčená.

Dôkladným preskúmaním na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že doposiaľ realizované vyšetrowanie trpí aj viacerými inými, a to podstatnými vadami, v dôsledku ktorých nie je v predmetnej veci možné vyvodiť jednoznačný záver o spáchaní zločinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Ako už bolo vyššie uvedené, v rámci vyšetrowania predmetného trestného činu je nevyhnutné vytvoriť spätnú rekonštrukciu hospodárskeho stavu dlžníka za účelom zistenia, či bol dlžník v čase svojho protiprávneho konania v úpadku a či disponoval určitým objemom majetku, ktorý bolo možné použiť na uspokojenie jeho veriteľov.

Tak z obsahu znaleckého posudku XXXXX XXXXX, XXXXX ako aj znaleckého posudku XXXXX, vyplynulo, že nemali k dispozícii kompletne účtovníctvo a zároveň, že v časti bolo účtovníctvo spoločnosti XXXXX XXXXX vedené nesprávne. Tým sa zrejme stalo, že predmetné znalecké posudky nezodpovedali základné otázky, a to formu a čas úpadku spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX ale jednostranne (na základe zadania vyšetrowateľa PZ) sa zamerali na pohľadávky spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX tak, že znalecký posudok organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX riešil prioritne otázku splnenia podmienok na vyhodnotenie možného podvodného konania spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX v čase splatnosti jej faktúr a znalecký posudok znalkyne XXXXX zas riešil otázku správneho percentuálneho uspokojenia pohľadávok spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX

Hospodársku kondíciu a pomery spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX a konanie obvineného pritom treba posudzovať komplexne, vo všetkých súvislostiach

s presným vymedzením času, kedy sa spoločnosť dostala do platobnej neschopnosti a doby, počas ktorej spoločnosť nebola schopná uhrádzať svoje záväzky voči všetkým svojim veriteľom.

Znalecký posudok znaleckej organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX potvrdil, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX evidovala voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX v čase od 28.11.2010 do 17.4.2011, resp. do 1.5.2011 množstvo neuhradených a splatných záväzkov, pričom tieto boli oproti ostatným splatným záväzkom v tomto období, ktorých výška sa pohybovala od 3,2 do 4,8 milióna eur v takpovediac zanedbateľnej výške. V čase, kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX evidovala splatné faktúry spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX uhradila veriteľom celkovo 263 291,41 eur, aj to v max. počte 1-2 faktúry od jedného dodávateľa, pričom ani jeden veriteľ nebol uspokojený v plnej výške a finančné prostriedky boli použité na bežnú úhradu prevádzkových nákladov. Spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX by mohla mať dostatok finančných prostriedkov na úhradu pohľadávok spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX len za predpokladu, ak by jej faktúry boli uhrádzané prednostne pred inými faktúrami splatnými napríklad ešte v roku 2009.

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obvinenému sa rovnako tak nemožno uspokojiť ani so zjednodušeným prístupom znalkyne XXXXX, ktorá si z dostupného účtovníctva spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX sama vybrala štyri dátumy s najväčšími platbami (24.2.2011, 14.4.2011, 12.5.2011 a 20.5.2011) a voči týmto platbám posudzovala percento správnej pomernosti a rovnomernosti úhrad pohľadávok spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX tak, že spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX mohli byť dňa 24.2.2011 uhradené faktúry v percentuálnom podiele 4,6 %, dňa 14.4.2011 v percentuálnom podiele 3,2 %, dňa 12.5.2011 v percentuálnom podiele 4,9 % a dňa 20.5.2011 v percentuálnom podiele 4,1 %. Takýto postup je podľa môjho názoru nesprávny, pretože nezohľadňuje ani predchádzajúce, ani následné platby – úhrady dlžníka voči svojim veriteľom, na ktoré sa rovnako tak musí vzťahovať zásada pomernosti a rovnomernosti, pričom jej uplatnenie už pri prvej úhrade pohľadávok veriteľov (v čase vzniku platobnej neschopnosti) by podstatným spôsobom ovplyvnilo výšku zvyšku ostatných pohľadávok a možnosti ich ďalšieho pomerného uspokojovania.

Vyšetrovateľ PZ v doterajšom konaní nevenoval dostatočnú pozornosť ani riadnemu a zákonnému zisteniu a zadokumentovaniu výšky spôsobenej škody, ktorá rozhodne nepozostáva zo sumy pohľadávok veriteľa zaevidovaných v účtovníctve dlžníka, ani z výšky pohľadávky uplatnenej poškodeným veriteľom v trestnom konaní, ale, ako už bolo vyššie uvedené, z rozdielu medzi čiastkou, ktorou bola uspokojená pohľadávka zvýhodneného veriteľa a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi prináležala pri pomernom uspokojení, t.j. škodou môže byť vždy len hodnota tej časti pohľadávky, ktorej pomerné uspokojenie mohol veriteľ dosiahnuť, ak by nedošlo k prednostnému uspokojeniu iného veriteľa. Akou výškou časti pohľadávok mali byť jednotliví veritelia v zmysle zásady pomernosti a rovnomernosti uspokojovaní v čase platobnej neschopnosti dlžníka nebola doposiaľ zistená, ani preukázaná.

Pre ilustráciu je potrebné uviesť, že veriteľ XXXXX XXXXX XXXXX ktorý inicioval trestné konanie a ktorému bola v konaní venovaná najväčšia pozornosť, tak pri podávaní trestného oznámenia, ako aj v procesnom postavení poškodeného uviedol,

že voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX eviduje pohľadávku z titulu neuhradených faktúr v celkovej výške 28 076,29 €, ktorú si uplatnil v trestnom konaní. Z obsahu znaleckého posudku znaleckej organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX pritom vyplýva, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX evidovala voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX v období od 28.11.2010 do 17.4.2011 viacero splatných faktúr v celkovej sume 38 860,53 € a z obsahu znaleckého posudku XXXXX vyplynulo, že spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX evidovala voči spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX ku dňu 24.2.2011 splatné pohľadávky vo výške 34 263,51 €, ku dňu 14.4.2011 splatné pohľadávky vo výške 35 275,72 €, ku dňu 12.5.2011 a tiež ku dňu 20.5.2011 splatné pohľadávky vo výške 37 124,43 €, pričom ani táto diskrepancia nebola predmetom záujmu vyšetrovateľa PZ. Pritom ak by sa ďalej konalo o zločine zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, presná výška škody ako normatívneho znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu by musela byť ustálená bez najmenších pochybností, samozrejme v rozdiel medzi výškou pohľadávky a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi prináležala pri pomernom uspokojení. V prípade spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX by napríklad maximálne teoreticky možná úhrada splatných záväzkov ku dňu 24.2.2011 (berúc do úvahy percentuálny podiel 4,6 % k celkovým neuhradeným splatným záväzkom) pri zachovaní zásady pomernosti a rovnomernosti bola na maximálnej sume 1 576,12 eur a pokiaľ by sa úhrada realizovala napr. dňa 14.4.2011, berúc do úvahy percentuálny podiel 3,2 % by teoreticky možná úhrada splatných záväzkov predstavovala len čiastku 1 187,98 eur a pokiaľ by sme vychádzali z výšky pohľadávok ustálených podľa výpovede poškodeného (vo výške 28 076,29 eur) pri úhrade 4,6 % percentuálneho podielu by úhrada dňa 24.2.2011 predstavovala maximálnu výšku 1 291,50 eur a dňa 14.4.2011 pri aplikácii 3,2 % percentuálneho podielu výške maximálne 898,44 eur.

Rovnaká schéma výpočtu sa týka všetkých veriteľov a každej zaplatenej čiastky od momentu platobnej neschopnosti dlžníka. Moment platobnej neschopnosti dlžníka preukázaný nebol, nebola preukázaná doba jeho platobnej neschopnosti, ani moment jeho predĺženia. Rovnako tak neboli v doterajšom dokazovaní zohľadnené všetky platby spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX realizované v čase platobnej neschopnosti, vrátane podrobného rozboru ich účelu a hospodárnosti.

Z obsahu znaleckého posudku znaleckej organizácie XXXXX XXXXX, XXXXX pritom vyplynulo, že v rokoch 2009-2010 zaznamenalo vlastné imanie spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX medziročný pokles o 1 073 298 €, pričom už v roku 2009 mala spoločnosť viac záväzkov (3 003 671 € plus 10 586 €) ako majetku (2 515 532 €). Z obsahu znaleckého posudku znalkyne XXXXX vyplynulo, že táto si sama vybrala štyri dni, kedy spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX realizovala najväčšie platby, pričom nezohľadnila ani predchádzajúce, ani nasledujúce realizované platby, hoci bolo zrejmé, že záväzky z obchodného styku, čo aj v menšom objeme, spoločnosť obvineného uhrádzala aj po dni poslednej splatnosti faktúry spoločnosti XXXXX XXXXX XXXXX

Dôkladným vyhodnotením všetkých vyššie uvedených dôkazov a úvah som dospela k záveru, že v posudzovanej veci sa doterajším vyšetrovaním a dokazovaním, napriek jeho dĺžke a vykonaným úkonom, nepodarilo zabezpečiť také dôkazy, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť dostatočne odôvodnený záver, že vo veci došlo k spáchaniu zločinu zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3

Trestného zákona a že z jeho spáchania je dôvodne podozrivý obvinený.

S poukazom na vyššie uvedené som vo veci rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Eva Drgoňová
prokurátorka